

DE O D U C E
M E D I T A T I O S. E V A N G E L I I.

**DOMINICÆ I.
POST TRINITATIS.**
Additis S. Patrum dictis, Quæstio-

numq; aliquot decisione, ad uberio-rem textus, cum opus est, explanationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia.

P R Æ S I D E

DN. ÆSCHILLO PETRÆO

S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

Examini subijcit, in Auditorio Majori, horis solitis

Ad diem 1. Augusti Anni 1651.

GABRIEL LAURENTII Bærg Vermlændus

Gregorius Super illud Math: 8. v. 12.

In inferno erit frigus intolerabile, ignis in extingvibilibis, vermis immortalis, fator intollerabilis tenebræ palpabiles, flagella cadentium, horrida visio demonum conclusio peccatorum, desperatio omnium honorum, erit enim miseris mora sine morte, defectus sine defectu, quia mora ibi semper incipit & deessere nescit,

Bernhardus in dedicatione Ecclesie Serm: 4.

Hic ergo fratres viriliter interim in tabernaculis militemus ut Syaviter deinde in atriis requiescamus: ut novissime in domo gloriamur cum momentaneum hoc & live tribulationis nostræ supra modum in sublime æternum pondus gloria operabitur in nobis cum in Domino laudabimur tota die in veritate utiq; non in vanitate.

A B O Æ

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno. 1652.

Famque

Admodum Reverendo in Christo patri ac praeclariss. Viro DN.

D. M. SVENONIB. CAMENIO

Theologo celeberrimo Carlstadenium Superintendenti amplissimo ejusdemq; civitatis Pastori gravissimo studiorum tuorum mecenati indefinenter colendo.

U T E T

Reverendis clarissimis prudentiss. attentissimis ac spectatissimis Viris D.

DN. M. LAURENTIO N. | DN. ENGELBERTO N.

Philippistadio in Kroppa P. dignissimo parenti suo fibali obsequij cultu jugiter prosequendo.

Status per magnum Fenniae ducatum camerario solertissimo patruo suo suscipiendo.

DN. THOMÆ THOMÆ | DN. M. NICOLAO M.

Generali vectigalium exactorum pertotam fenniam inspector acuratissimo.

Hungvidio Scholæ Carlstadiensis Rectori meritissimo quondam præceptoris fideliss.

Suis patribus ac Evergetis promptissimis, omni ob-
servantia devinctissimis,

Ac insuper.

Ornatissimo spectataq; fidei ac probitalis adulescenti conspicua D.

DN. DANIELI NICOLAI Camere Aboensis scribæ diligentissimo consanguineo suo plurimum honorando.

*Illi ut patrono suo magno, istis, ut patribus ac promotoribus
huic ut amico.*

Reverenter, humilimè ac officiose dicat
& inscribit.

GABRIEL L. Bång W: Respondens.

OO

MEDITATIO TEXTUS.

DOMINICÆ I. POST
TRINITATIS.

In Sanctæ & Summæ Laudandæ Trinitatis, Patris, filii,
& Spiritus Sancti Nomine.

Doce nos Domine numerare dies nostros ut applicemus cor ad Sapientiam Psal. 90, v. 12. Quibus verbis Moyses ostendit mortem quidem certam esse, omnino moriendum, idq; ex ira Dei propter peccatum. Velociter transeunt homines tanquam flumen, tanquam somnus, tanquam herba quæ efflorescens deciditur. Et quamvis aliqui fiant septuagenarij, vel ad Summum Octogenarij, tamen vita illa brevis est & quando optima fuit erumnis & doloribus plena fuit.

2; Summè necessarium esse ut meditemur rectè hanc brevitatem vitæ nostræ & hanc incertitudinem vitæ nostræ, quando moriendum, ne dies ille mortis nobis ingruat inopinato, sed ut bene simus preparati, ad hunc diem, nihilq; accidat insperati sicuti insipientibus. Ita mors fiat nobis lucrum, dum transimus ex valle lachrymarum in sinum Abrahamæ, in cælestia tabernacula. Et permagni refert, ne quis imparatus inveniatur cū mors in domum eius irreplerit, inde enim irreparabile damnū sequitur, v. z. mors æterna, cruciatus æterni & inenarrabiles in flamma infernali nunquam extinguenda. unde

Nulla est liberatio. De hisce plura ex hodierno Evangelio
Audiemus.

O Remus autem Deum sicut hodiernum, Evangelium ita medi-
tari queamus, ut cedat in nominis divini gloriam, nobis in
augmentum & incrementum doctrinae, & bonorum operum,
in spem & fiduciam, & tandem in aeternam beatitudinem:
Dicamus igitur, Pater noster &c.

EVANGel. Luc: 16. v. 19. ad finem.

Homo quidam erat dives, & induebatur purpura &
bylso: Et epulabatur quotidie splendide. Et erat
quidem medicus nomine Lazarus, qui jacebat ad janua-
m ejus, ulceribus plenus: Cupiens saturari de micis,
qua cadebant de mensa divitis, sed & canes veniebant,
& lingeabant ulcera ejus. Factum est autem ut more-
retur mendicus, & portaretur ab angelis in sinum A-
brahae. Mortuus est autem dives: Et Sepultus est
in inferno. Elevans autem oculos suos, cum esset
in tormentis vidit Abraham à longè & Lazarum in
sinu ejus. Et ipse clamans dixit, pater Abraham,
miserere mei & mitte Lazarum ut intingat extremum
digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam quia
crucior, in hac flama. Et dixit illi Abraham fili re-
cordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus si-
militer mala: nunc autem hic consolatur, tu vero cru-
ciaris. Et in his omnibus, inter nos & vos chaos
magnum firmatum est: Ut si qui volunt hinc transire
ad

ad vos, non possint, neq; inde huc transferre. Et ait rogo ergo te pater, ut mittas eum in domum patris mei; habeo enim quinq; fratres: Ut testetur illis, ne & ipsi veniant, in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham; Habent Moysen & prophetas: audiant illos. At ille dixit, non pater Abraham: Sed si quis ex mortuis erit ad eos, penitentiam agent. Ait autem illi, si Moysen & prophetas non audiunt, neq; si quis ex mortuis resurget, credent.

Refert Christus in recitato Evangelio quendam hominem fuisse divitem, qui voluptuose vixerit, pauperibus nihil dederit. Is ubi mors advenerat resistere non potuit, sed cedere coactus. Hanc mortem secuta est horribilis mutatio prioris conditionis. Anima enim a Diaboli in infernum raptata, atq; ibi in flamma positus dives valde torquebatur, nec ulla liberatio promittebatur ab Abrahamo que pro liberatione oravit. Fit in eo pauperis cupida cuius nomen indicatur quiq; Lazarus vocatus fuerit, valde miser, ulceribus plenus, Hic jacuit ad divitis huius januam, cupiens saturari de micis quae cadebant de mensa divitis, & nihil ei dabatur. Nullum beneficium ei exhibebatur praeterquam quod canes divitis veniebant & lingebant ulcera ejus. Paulo post mutata est ipsius miseria in summam foelicitatem. Cum enim moreretur portabant Angeli ipsum in sinum Abraham. Merito hoc Evangelium persvadebit nobis ut audiamus Moysen & Prophetas, dum in hoc mundo vivimus, ut discamus Deum diligere & proximum. Confirmat etiam hic textus Articulum fidei nostrae, credo resurrectionem carnis, & vitam aeternam.

PARTES.

1. De Epulonis vita & exitu.

2. De Lazari vita & ipsius exitu.

Atq; hæc sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: *Omnipotens & æternus Deus, Pater noster celestis dilectissimus, nobis omnibus benedictas, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.*

PARS PRIMA

In quâ meditatur:

I. De nomine divitis silentium.

Huic diviti nullam apponitur nomen, dives vocatur. Et præterea nihil quod nomen exprimat additur: In signum sine dubio, quod deletum esset nomē ejus ex catalogo, iustorum & libro vitæ, propter suam impietatem, duritiem, & tenacitatem in pauperes, Moysis & prophetarum contemptum, superbiam & vitam dissolutam. Ita de impijs scribitur Psalm: 69. Quod eorum nomen sit delendum de libro viventium, & cum justis non scribendum. Ut vero magnum est decus & honos cum justis numerari: Ita magnum dedecus ab eorum catalogo expungi.

L. C. Danda est opera omnibus ut honestum nomen retineamus, præsertim vero ut in cælo scribatur nomen nostrum. Hoc innuit Christus Luca: 10. v 20. dicens: in hoc nolite gaudere, quia Spiritus vobis subijciuntur. Gaudete autem quod nomina nostra scripta sint in cælis. Syadet Salomon bonū nomē comparandum ei-

se, cum illud melius sit quam divitiarum, quam unguenta
preciosa. Proverb. 22. Horribilis vox est: nomen
eorum putrescet prov. 10. oblivione. Eccl. 6. delebitur
nomen eius Sap. 2. Nomen impiorum delebitur Syr:
41. Quod etiam in hujus divitis impij historia videmus
Quam verò jucunda est vox: oleum Effusum nomen tu-
um cant: 1. Sicuti hic pij mendici nomen apponitur.
Ideoq; curam habeamus de bono nomine, quod Deo
placeat, quod sit coram ipso tanquam oleum effusum.

II. Hujus Epulonis opulen-

tiam. Expresse indicat Evangelista quod homo fuerit
dives. Homo quidam erat (inquit Christus) dives.
Habuit hic homo partem suam non solum ad necessita-
tem, sed etiam quo ad abundantiam. Abundaverit
vestibus, purpura & Byssu, abundavit etiam victu. Si-
quidem quotidie epulabatur splendide. Divitiarum equi-
dem dantur in hoc mundo pijs & impijs. De pijs diviti-
bus loquitur Psal. 112: In domo timentis Deum erunt di-
vitiae. Exempla piorum divitum Abrahamus. Gen. 24.
Job. 1. Joseph. ex Arimathia: De impijs divitiibus lo-
quitur Psalmus 73. 2 & 144. 13. Et de divite & paupere
dicitur prov. 22. 2. Quod utrumq; fecerit Dominus inte-
rim pij ditescunt medijs licitis & verbo Dei appro-
batis impij & jam quibuscumq; medijs per fas & nefas.

L. C. Divitiarum grato animo accipiendae à DEO
quando perlicita media offeruntur. Videndum unice
ut illis recte utamur ad Ecclesiae & reip: Conservationem
ad nostri nostrorumq; sustentationem, ad pauperum sub-
levationem. Videmus in hoc Evangelio, non damnari
hominem divitem propter Divitias, Sed quia divitijs

non

non recte usus est tenax erat & inhumanus in pauperes nihil quicquam erogabat in miserum & famelicum Lazarum. Et sine dubio parum vel nihil dabat ministris verbi siquidem mosen & prophetas non magni aestimavit. Abutebatur etiam divitijs suis alijs modis uti statim audiemus ad luxum in vestitu & victu, ventrem suum pro Deo imple coluit utimur divitijs, uti ante dictum est ita recte utentes illis possumus illas bona conscientia tenere & possidere.

III. Ejus vestitum splendidum.

Vestis erat hujus divitis ex purpura & bysso, ideoque vestes erant pretiosissimae prorsus regiae. Quod v. tam in sublimi statu fuerit constitutus, non legitur, nullius officij mentio fit, sed saltem quod dives fuerit, quod splendide vestitus & splendide vixit in cibo & potu.

L. C. In vestitu honestas amanda, ne sit nimis pretiosus videndum, nec nimis curiosus, mirabiliter fenestratus, fimbriatus, segmentatus, quia talis vestitus levitatem prodit, & superbiam. Quid verò superbis terra & cinis Syrach. 10. 10. in vestitu tuo ne glorieris nunquam in die tuo extollaris Syr. 11. 4.

IV. Ejus victum delicatum.

Epulabatur quotidie splendide inquit Christus. Panem quotidianum ad necessitatem, & refectionem, & hilaritatem, clementissimus Deus nobis concedit. Nequam verò ei placet ut suis donis ad quotidianas comestiones & computationes abutamur. Quare graviter invehitur in abutentis sui donis Esaiæ 5.

L. C. Amanda est sobrietas, temperantia in victu
aliquid

aliquid concedendum refectio*n*i virium, post exantlatos labores, aliquid tribuendum moderatis convivij*s*. Verum vinum in quo luxus est fugiendum. Id enim omnes animi potentias contaminat, corpus corrumpit, famam & existimationem lædit *oseæ* 4. n.

V. Ejus tenacitatem erga pauperes. Didicerat equidem ex Mose & prophetis, habendā esse rationem pauperum, ijs benefaciendum, verum horum omniū monitorum oblitus, suæ gulæ & ventri dedit in pauperes nihil erogavit. Adeo ut etiam quo ad humanitatem & condolentiam irracionales canes cum susperarent. Nam canes veniebant & lingeabant ulcera ejus.

L. C. Fugienda sordidissima ista tenacitas. Est parcimonia virtus, quæ erogat facultates quando opus est. Quando naturali obligatione tenemur dare amicis, propinquis & præsertim pauperibus Qui nobis specialiter commendati sunt *Math.* 25. & passim alibi. 2. *cor.* 8. 14: *Esa.* 58: 7. *Luc.* 6. 38. Male cessit Nabali diviti contem*n*enti davidem pauperem 1: *Sam.* 25. Male cessit huic diviti Lazarum contem*n*enti. Liberalibus erga paupera virtus non de fuit nec derit. *Psal.* 112. v. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

VI. Felicitatis Epulonis mutationem. Mutatio hæc facta primum per mortem temporalem, per quam privabatur dives omni hac mundana felicitate. Non enim amplius usus erat divitiarum purpuræ & byssi, epularū 2. futurus p. æternā damnationē & pro vestitu splendido successit flamma infernalis. pro divitiis extrema paupertas & inopia, non guttam aquæ possidebat, sed aliunde petebat, sed non dabatur. pro opulis, tormenta & cruciatus. Pro musica; filij, recordare
B quia

quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala nunc a. huic datur requies, tu verò cruciaris, inter nos & vos chaos magnum firmatū est, ut hi qui volunt transire hinc ad vos, non possunt, neq; inde huc transire. Habent Moysen & prophetas audiant illos. Si Moysen & prophetas non audiunt, neq; si quis ex mortuis resurrexerit; Credent, seclusus est miser ab Abrahamo & Lazaro & omni piorum consortio, videt Abrahamum & Lazarum, sed longe à se, nec ab illis quicquam auxilij, sperari licet Sepultus est sine dubio splendide. Sed quid profuit splendida sepultura cum animæ iactura.

L. C. Horrendum sane exemplum, & quo non in universa scriptura evidentius est, quo discere possumus impiorum felicitatem non esse diuturnam, sed brevi tempore durare, fortassis ad mortem & exitum ex hac vita sicuti de hoc divite Lucas refert. Verum post mortem magna mutatio insequitur ubi, omnia in pejus ruunt opulentia in inopiam & indigentiam vertitur, Sanitas in ægritudinem, lætitia in dolorem & gaudium in merore. Qui sapiens est hæc sine dubio ponderat & meditat. Impij autem hoc non curant. Quorum vicem nos dolere oportet, videatur illorum status Sap: 5. Memores simus Syracidis admonitionis cap: 7: Quidquid agis, prudenter agas & respice finem. Et illius Christi: Beati Misericordes Mathe: 5. Et processus illius Judicialis Math. 25. Nudus eram & operuistis me, esurivi & cibastis me, venite &c. & e contrario, Nudus eram & non cooperuistis me, esurivi & non cibastis me, ite in maledictionem in ignem æternum.

SECUNDA PARS.

In prima parte divitis epulonis vitam & exitum vidimus

*dimus in hac parte altera Lazari vitam & exitum in
tuebimur,*

In qua meditamur :

I. Pauperis nomen expressum.

Lazarus vel Eleazarus fuit nomen ejus, quod idem est ac si dicas Deus te. vel quem Deus adjuvat Adjuvet quia homines pauperes negliguntur divitibus Sicuti dives Epulo hunc Lazarū neglexit, Deo tamen non negligit pauperes pios, Idē nōen indit Moses suo filio vz. Eliezer vel utrūq; idē significat, Ideo a. illū sic vocavit, quod Deus patris sui adfuerit ei & eripuerit ipsū de manu pharaonis Exod: 2 22.

L. C. Consolatio est magna omnibus pijs pauperibus: quod Deus sit adivor ipsorum, ab hominibus pro abjectis à Deo & rejectis habentur sed Deo ipsos suscipit, populus Israëliticus, diu in Ægypto ut populus à Deo rejectus habitus, & tractatus, est gravissimis oneribus afflictus, verum Deus hunc populum appellat suum populum, qui ei præcipuè curæ Exod. verum est illud Christi: sit 5. 5. Beati pauperes quoniam eorum est regnum cœlorū Math. 5. Sitis ergo bono animo pauperes, ne magni aestimetis ab hominibus vos contemni, Deus vos suscipit Deus vester est adiutor. Si Deus pro vobis quis contra vos? Rom: 8. Vestrum est regnum cœlorum. Beati estis. Fortunam itaq; quæ in præsentie adversam fortiter fert, Deus vobis felicitatem in cœlo reservavit.

II. Lazari conditionem. Pau-

pertate gravatus erat & morbo. Indigentia & paupertatis causæ variæ esse possunt. Quidam sponte pauper

tate n sibi accersunt, sordide & tenaciter viventes, quam
vis abundant bonis prover: 13.7. Alij pauperes fiunt pro
fusione bonorum. Prover. 23. 19. Syrach. 18: 25.
Luc: 5. 13. Quidam negligentia & ignavia ac otio pau-
peres fiunt. Prov: 10: 4. Quidam in ægestate & indi-
gentia nascuntur, quippe qui ex pauperibus nascuntur
interdum, quorum non exiguus numerus in ecclesijs, unde
mendici plurimi. Quidam per morbos & corporis
defectus victum querere non possunt, ideoq; in penu-
riam & indigentiam incidunt, alimenta mendicando que-
rere coguntur. Talis fuit Lazarus, quippe ulceribus ple-
nus laborare non potuit, & sic ad mendicandum coactus
Sæpè etiam publicæ clades & calamitates, aquarum, inun-
dationes, incædia, hostiâ invasiones, homines ad paupertatē
redigunt, persecutiones etiam & proscriptiões in exi-
lium, faciunt homines in paupertatē incidere. Om-
nibus vero qui vere sunt pauperes, consolatio est hæc
maxima, quod non sine divina dispensatione pauperes
& indigentes facti sunt. Confidant v. ipsi Deo pie vivant
fortunam suam æquo animo tolerant. Deniq; cala-
mitatem Lazari etiam auxit quod medicorum opera des-
stitueretur. A canibus saltem linguntur ulcera ejus.
Jacuit ad portam divitis, micas petijt, quæ denegebantur,
interim vero canes veniebant & lingebant ulcera ejus
tande aliquod levamen dolorum sentire potuit.

L. C. 1. Lazarus est imago Ecclesiæ quæ præ-
mitur morbis inopia & varijs eruminis ac malis. Habet
vero hanc consolationē, non pares esse afflictiones præ-
sentis temporis ad sinum Abraham, ad futuram gloriam
& vitam æternam. Nam quicumq; in regno Christi
esse volet, sciat se multa passurum, antequam ad gloriam

pro-

promissam perveniat. Et de utraq; certi sumus, & in-
gentem regni gloriam certissime esse nobis ab exordio
mundi paratam, & haud dubie secuturam, & tamen præ-
cessuram crucem, ignominiam, ærumnas, contemptum
& omnis generis afflictiones alias sustinendas propter
Christum, sicut hic Lazarus priusquam ab Angelis portatus
in sinum Abrahamæ, priusquam Hæres fiat vitæ & gloriæ,
magnas ærumnas sustinet. Nam hic Lazarus audivit
Mosen & prophetas, & ex ijs didicit, has graves ærum-
nas sibi & omnibus pijs ac toti Ecclesiæ. Regno Christi,
patienter ferendas esse. Gloriam enim præcedit humi-
litas & necesse est nos prius cum Christo, in hac vita
pati ut una cum Christo glorificemur, consortes enim
afflictionum Christi erunt & consortes ejusdem gloriæ.
Hæc monet Moses, propheta & Apostoli ne per impati-
entiam, aut diffidentiam, frangamur animis, & desperem-
us de ventura gloria, quæ tanta erit, ut etiam angeli
desiderant eam intueri.

L. C. 1. Canes lingentes ulcera Lazari imago
sunt bonorum & piorum hominum quibus pauperes
cura sunt Itaq; clementissimus Deus sic agit eum pauperibus
ut nunquam sinat eos ab omnibus contemni, licet à plu-
rimis vili pendantur & contemnantur. Semper Deus
excitavit mecenas, Tutores, egenorum & pauperum
præsertim vero persecutionem patientium propter no-
men eius. Et mirabiliter corvi olim pascebant Eliam &
quidem carnibus. Imo Angelus de cælo potum ei af-
tulit. Jeremiæ proph. excitavit Deus fautorem &
promotorem Ebethmelecum: Ietro pauperem Mo-
sen & profugum hospitio suscepit & in generum eum
accepit Exodi 2.

III. Pietatem ejus. Patet illa in-

de quod felicem ex hac vita exitum sortitus, & post mortem in sinum Abrahamæ deportatus. Habuit itaq; verā Dei agnitionem, fidem in Christum Iesum qui in mundum venit, & quidē pauper pauperes ut nos ditaret 2. cor. 9: 2. In hunc constanter credidit sine quo nulla est salus Joh. 3: 18. Marc. 16: 19. Heb. 11, 6. sui: sua sorte contentus & patiens.

L. C. Itaq; hoc Lazari exemplum ob oculos ponimus, non in solo pane vivit homo sed ex verbo procedente ex ore Dei Deut: 8: 3. Magnus, quæstus pium esse cum sua sorte contentum 1. Tim. 6:6.

IV. Felicem ex vita exitum.

Moritur pauper, respicit Deus ipsius miseriam, & finit eam.

L. C. Non itaq; finit Deus suos perpetuo sub cruce versari, premi & affligi, dat malorum finem. Populum suum in Ægypto duriter tractare permisit verum tempus aderat aliquando liberationis & eductionis ex Ægypto. Fidelis est Deus qui non finit nos tentari supra Vires, sed facit cum tentatione finem bonum ut ferre valeamus 1. cor: 10. Lazarus hic est, mendicus & ulcerosus, in hac vita manet, nec divitijs affluat: Ex hac vita v. descendens, portatus à Sanctis Angelis in sinum Abrahamæ, ut coelestibus & nonquam interituris bonis fruatur Sicuti etiam 1. pet. 1. Scribitur: Laudandus est Deus & pater Domini nostri Jesu Christi qui juxta copiosam suam misericordiam, regenuit nos in spem vivam, per hoc quod resurrexit Iesus Christus ex mortuis in hereditatem

ditatem immortalē & in contaminabilem, atq; inaccessibilem, conservatam in caelis erga vos, qui virtute Dei custodimini per fidem ad salutem, quæ in hoc parata est, ut pateat in tempore supremo, in quo exulatis, nunc ad breve tempus afflicti in varijs experimentis, si opus sit, quo exploratio fidei vestræ multo præciosior auro, quod purum & bene per ignem probatum reperiatur in laudem & gloriam & honorem, tum cum revelabitur Jesus Christus.

Nostrum est orare, dicendo: *Excita & accende Deus omnipotens corda nostra ne Moſen ac prophetas contemneres in æternos flammæ infernalis cruciatus abiciamur sed eos audientes, mortui à Sanctis Angelis in ſinum Abrabæ & in manus paſtoris & cuſtoris animarum noſtrarum deportemur, Domini noſtri Jeſu Chriſti. Cui laus honor & gloria in ſempiterna ſecula ſeculorum. Amen.*

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Virtus, & Fortitudo, DEO noſtro, in ſecula ſeculorum, Amen. Apoc. 7:12

Q U Æ S T I O N E S

Quam sunt cruciatus inferni?

Sunt animi & corporis (utrumq; enim peccaverat) exquisitissimi doloris orti ex pavore & ſenſu juſtiſſimæ iræ, vindictæq; divinæ contra
pee-

peccata quorum tristissimam conscientiam, secum circumferunt: Quorum turpitude patet: quorum etiam nulla in posterum remissio, & inde pœnarum nulla mitigatio, aut finis sperari potest. Unde horribili lamentatione & ejulatu, pristinam impietatem suam qua Jussa Domini, qua fraternas admonitiones, & omnia salutis assequenda media securè neglexerunt, miseri detestabuntur: sed frustra, Nam in perpetuo angore, tremore horribili, in pudore, & confusione & ignominia, in igne inextinguibili, in fletu & stridore dentium, in æternis & horrendis tenebris avulsi à Dei gratia & favore, inter diabolos, horrendum & sine fine in æternum excruciantur.

2. *Quid est vita æterna.*

Beatæ illius & æternæ felicitatis qua Deus optimus maximus, credentes in Christum coronaturus est, summa quidam Majestas & amplitudo res omnes creatas & quarumcunq; nobis notitia aliqua obtingere potest, tanto intervallo adeo distanter atq; eminenter excedit: ut qualis illa & quanta futura sit gloria nemo mortalis hōo, verbis satis dignis & rerum gravitati comode convenientibus, Expressere aut delineare possit.

